

Arrest

nr. 296 880 van 10 november 2023
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. STESENS
Colburnlei 22
2400 MOL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE II^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 21 april 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 20 maart 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 28 april 2023 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 augustus 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat E. STESENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. LOYENS, die *loco* advocaten S. VAN ROMPAEY en L. RAUX verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 12 juli 2022 doet de verzoekende partij een verklaring van wettelijke samenwoning. De registratie van de wettelijke samenwoning wordt op 19 juli 2022 uitgesteld om verder onderzoek te voeren.

1.2. Op 27 september 2022 dient de verzoekende partij een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in.

1.3. Op 22 november 2022 geeft het parket van de procureur des Konings van Antwerpen een negatief advies wat betreft de voorgenomen wettelijke samenwoning omdat er sprake is van een schijnsamenwoning.

1.4. Op 24 november 2022 weigert de ambtenaar van de burgerlijke stand de registratie van de wettelijke samenwoning.

1.5. Op 21 december 2022 dienen de verzoekende partij en K.J.E. een beroep in bij de Familierechtbank tegen de weigering van de registratie van de wettelijke samenwoning.

1.6. Op 20 maart 2023 wordt beslist tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid gelezen in combinatie met artikel 58 of 69ter van het koninklijk besluit van 8 Oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 27.09.2022 werd ingediend door;

Naam; S. (..)

Voorna(a)m(en): X. D. (..)

Nationaliteit: Suriname

Geboortedatum: (x.x.)1991

Geboorteplaats: Paramaribo

Identificatienummer in het Rijksregister. xxxxxxxxx

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (..)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg gezinshereniging aan met zijn aangehaalde feitelijke partner, zijnde K. J. E. (..) (RR. xxxxxxxxxx) van Nederlandse nationaliteit, op basis van artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 47/3 van de wet van 15.12.1980 stelt dat 'de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie'.

Betrokkene bewees onvoldoende een duurzame relatie te hebben met de referentiepersoon.

Immers, op 12.07.2022 legde betrokkenen een verklaring van wettelijke samenwoning af.

Op 22.11.2022 gaf de procureur des Konings te Antwerpen een negatief advies met betrekking tot deze verklaring wettelijke samenwoning.

Mijn ambt is van oordeel dat er in casu sprake is van een schijnsamenwoning en verleent dan ook een negatief advies.

Uit het geheel van omstandigheden blijkt immers dat de intentie van minstens één van de partners kennelijk enkel gericht is op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van wettelijke samenwonende.

Dit advies is onder meer gebaseerd op volgende elementen:

- Verblijfsvoordeel: meneer is in het bezit van een attest van immatriculatie maar wanneer de wettelijke samenwoning geregistreerd wordt kan hij een F-kaart verkrijgen. Ze vroegen gezinshereniging aan omdat mevrouw niet wilde dat meneer illegaal werd. Ze wil dat hij hier blijft omdat ze hem nodig heeft om haar te ondersteunen bij haar ziekte.*

- Vreemd relatieverloop: betrokkenen kennen elkaar van in Suriname van in 2003-2004. Meneer was toen amper 13 jaar maar wel al verliefd op mevrouw. Toen meneer haar dit in 2006 vertelde nam zij afstand van hem. In november 2019 kwamen ze terug met elkaar in contact via de zus van mevrouw. Vanaf maart 2020 was er sprake van een relatie op afstand. Meneer was in 2019 of 2020 enkele weken in Nederland maar ze hebben elkaar toen niet gezien omdat ze na een ruzie een tijdje uit elkaar waren en geen contact hadden. Mevrouw had plannen om in maart 2020 naar Suriname te reizen maar dit ging niet door de uitbraak van de coronapandemie. Ze zagen elkaar pas terug toen meneer op 0 maart 2022 naar Nederland kwam voor een maand (tot 26 april 2022). Op 28 juni kwam hij opnieuw naar Nederland met een visum kort verblijf en is hij niet meer teruggekeerd. Op 12 juli 2022 legden ze reeds een verklaring wettelijke samenwoning af. Nadat ze elkaar jaren niet meer gezien hadden, wordt amper enkel maanden*

- nadat ze elkaar terug zien reeds een wettelijke samenwoning afgesloten. Mevrouw geeft toe dat alles in een stroomversnelling kwam toen ze op 16 juni 2022 vernam dat ze borstkanker had.
- **Leeftijdverschil:** mevrouw is maar liefst 21 jaar ouder dan meneer. Dit is een erg groot en opmerkelijk leeftijdverschil. Meneer is 31 jaar terwijl mevrouw binnenkort 52 jaar wordt. De zoon van mevrouw is amper 3 jaar jonger dan meneer. Hij had aanvankelijk wel problemen met het leeftijdverschil maar zou intussen zijn bijgedraaid. Meneer heeft nog een kinderwens en weet dat mevrouw hem geen kinderen meer zal kunnen schenken.
 - **Onduidelijkheid over woonplaats:** tijdens een onaangekondigde woonstcontrole op het adres van mevrouw op 15 september 2022 wordt enkel de zoon van mevrouw A. M. (...) aangetroffen. Hij zegt dat zijn moeder en meneer in Nederland zijn. Hij is erg zenuwachtig. De burens verklaren dat er enkel een jongeman zou wonen, geen koppel. Tijdens een nieuwe controle op 24 september 2022 worden meneer en mevrouw wel aangetroffen. Tijdens de controle kan niet met zekerheid worden vastgesteld dat meneer en mevrouw samenwonen op dit adres. Er wordt geen vuile kledij aangetroffen en de andere kledij en schoenen liggen door elkaar en in plastic opbergboxen. Beiden verklaren dat mevrouw vaak naar Nederland gaat. Mevrouw heeft een woning in Almere waar haar neef staat ingeschreven. De woning staat te koop en wanneer de makelaar meldt dat er geïnteresseerd zijn gaat mevrouw naar Almere om zelf de bezichtigen te doen. Soms blijft ze er enkele dagen. Na de operatie is ze ook een week naar Almere gegaan voor de rust. Toen meneer in maart 2022 naar Europa kwam verbleef hij een maand bij mevrouw in Almere. Ten tijde van de eerste woonstcontrole op 15 september waren beiden in Nederland, mevrouw in haar woning in Almere, en meneer bij familie. Mevrouw staat niet meer ingeschreven in Almere maar heeft er wel een woning waar ze regelmatig vertoeft. Mevrouw kwam naar België voor het goede onderwijs (voor haar zoon) en de goede medische zorgen. Ze lijkt het beste van beide landen te willen. Ze ontvangt een invaliditeitsuitkering van Nederland en heeft er een eigendom. Ze is echter ingeschreven in België en krijgt hier medische zorgen. Ze liet een samenlevingscontract opstellen in Nederland omdat ze de notariskosten voor dergelijk contract in België te hoog vond.
 - **Tegenstrijdigheden:** meneer spreekt maar over 1 visumaanvraag en pas wanneer wordt verder gevraagd noemt hij in totaal 3 visumaanvragen terwijl hij er volgens DVZ 5 indiende. Meneer zegt dat hij op 28 juni 2022 door mevrouw en haar zoon werd opgehaald op de luchthaven van Schiphol. Ze maakten een tussenstop van 2-3 uur op haar adres in Almere om spullen van mevrouw (kledij) op te halen omdat ze op 6 juli 2022 werd opgenomen in het ziekenhuis voor een operatie wegens borstkanker. Er lag nog kledij van mevrouw in Almere omdat ze in Antwerpen geen wasmachine hebben en ze hun was in Almere doen. Mevrouw verklaart dat ze met haar zoon meneer ging ophalen in Schiphol en doorreden naar Almere waar ze tegen 12u aankwamen. Mevrouw zegt dat ze haar was in de wasserette doet in België of haar was meeneemt als ze naar Almere rijdt. Op de vragenlijst staat ingevuld dat ze terug met elkaar in contact kwamen in januari 2019, meneer vertelde tijdens het interview dat het in juni 2019 was, maar tijdens het politieverhoor zegt hij dat het in november 2019 was. Meneer zegt als reden voor de breuk dat er in de relatie dat er spanningen waren omwille van zijn vorige relatie. Mevrouw verklaart dat ze druk op meneer legde om naar Europa te komen en er spanningen waren omdat hij jaloers was. Mevrouw verklaart dat er een breuk was in hun relatie van juli 2021 tot december 2021 terwijl meneer zegt dat er een breuk van ongeveer 1 jaar was in 2019-2020. Meneer zegt dat ze elkaar niet gezien hebben toen hij in 2019 in Nederland was omdat ze geen contact hadden door een breuk in de relatie. Mevrouw zegt dat ze toen nog geen relatie hadden. Beiden geven andere redenen op voor de relatiebreuken van meneer met de moeders van zijn kinderen. Meneer verklaart dat ze de zaterdag voor het politieverhoor gingen winkelen in Antwerpen. Hij loopt ook elke dag. Mevrouw zegt dat ze het hele weekend thuis bleven. Ze zouden gaan lopen maar het was slecht weer. Meneer ontkent dat hij reeds met mevrouw of de moeders van zijn 2 kinderen heeft gesproken over hun eventuele komst naar Europa. Mevrouw zegt dat ze reeds tijdens hun lange afstandsrelatie tegen hem gezegd heeft dat ze het niet ziet zitten om een tweede moeder te zijn voor zijn kinderen. Ze mogen op vakantie komen, maar niet permanent hier komen wonen. Meneer zegt dat hij in Suriname ontslag heeft genomen, maar volgens mevrouw is hij nog in dienst (buiten bezwaar) maar moet hij na een periode wel ontslag nemen. Zowel meneer als mevrouw zeggen dat meneer niet mee mag naar Almere wanneer mevrouw een bezichting heeft. Maar tijdens de controle op 15 september 2022 was meneer wel in Nederland geven ze beiden toe. Mevrouw zegt dat ze ook al samen een weekje in Almere waren om tot rust te komen voor ze met de volgende bestraling begonnen. Meneer zegt dat de neef van mevrouw geen huishuur betaalt in Almere maar mevrouw zegt dat haar neef wel 600 euro betaalt voor de woningkosten.
 - **Onwetendheden:** mevrouw heeft de nicht die garant stond voor het laatste visum van meneer nog nooit ontmoet en kent ook de andere garanten niet. Meneer is niet goed op de hoogte van het relatieverleden van mevrouw.
 - **Zwakke sociale positie mevrouw:** mevrouw is sinds 2012 invalide na een auto-ongeval. Ze ontvangt een uitkering in Nederland. Op 16 juni 2022 vernam ze dat ze borstkanker had waarvoor ze een behandeling volgde in een ziekenhuis in Gent. Ze is blij dat meneer er was en is om haar te ondersteunen.

- *Onvoldoende bewijzen: buiten ongedateerde foto's en berichten waaruit niet veel kan worden afgeleid worden geen bewijzen bijgebracht van de relatie.*
- *Mevrouw groet de kinderen van meneer wanneer hij met ze belt, maar ze hebben nog niet echt een gesprek gehad. Het is nochtans wel belangrijk dat mevrouw overeen komt met de kinderen van meneer wanneer hij ze naar Europa wil halen.*

Betrokkenen gingen in beroep tegen dit negatief advies op 21.12.2022. Er is nog geen nieuwe uitspraak. Het advies geldt dus nog steeds.

Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt dat betrokkene en/of de referentiepersoon niet de intentie heeft om een duurzame "affectieve" levensgemeenschap op te bouwen met zijn partner. Gezien betrokkene en de referentiepersoon dienaangaande niet geloofwaardig waren als koppel binnen het kader van de wettelijke samenwoning, zijn ze dat evenmin als feitelijke partners. Betrokkenen misbruiken de procedure van feitelijke partnerschap louter om, via een andere weg, een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen, dit tegen de finaliteit van de vreemdelingenwet in.

In het kader van de huidige aanvraag doen de voorgelegde documenten (ongedateerde foto's, verzekeringen, inkomsten, chatgespreken, ...) geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat betrokkene op 27.09.2022 werd gedomicilieerd op het adres van de referentiepersoon in België. Echter, een gezamenlijke verblijfsplaats op zich is geen afdoende bewijs van een oprechte affectieve relatie met een duurzaam karakter.

Betrokkene toont niet aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

"Eerste en enige Middel

Dat het eerste en enige middel tot nietigverklaring is afgeleid uit de schending van artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit, schending van de formele motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van de zorgvuldigheidsverplichting;

Dat artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 stelt dat elke individuele bestuurshandeling in feite en in rechte afdoende en uitdrukkelijk gemotiveerd moet zijn;

Dat deze laatste uitdrukkelijke zowel formele als materiële motiveringsplicht op straffe van nietigheid is voorgeschreven;

Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar toezicht kan nagaan of de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen;

Dat de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie en Asielbeleid volgende motivering verleent (stuk 1):

(...)

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid de aanvraag van verzoeker derhalve enkel en alleen afwijst, nu er in het kader van het verzoek tot wettelijke samenwoning negatieve beslissing werd getroffen door de Ambtenaar van de Burgerlijke stand te Antwerpen, hierbij verwijzende naar het advies hetgeen werd afgeleverd door de Procureur des Konings te Antwerpen.

Dat de redenen tot weigering, zoals omschreven in het advies van de Procureur des Konings te Antwerpen, evenwel niet weerhouden kunnen worden, nu er allerm minst sprake is en kan zijn van een schijnrelatie.

Dat om deze reden tegen de beslissing van de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand te Antwerpen hoger beroep werd aangetekend.

Dat deze procedure, waarin conclusietermijnen werden bepaald, nog hangende is en werd vastgesteld voor pleidooien op de zitting van 15 juni 2023.

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid de neergelegde stukken had dienen te beoordelen en niet louter kan verwijzen naar een advies, waartegen beroep werd aangetekend, en welke beslissing derhalve kan worden hervormd.

Dat er tussen verzoeker en mevrouw K. (..) immers wel degelijk een affectieve en exclusieve relatie bestaat, welke geenszins wordt weerlegd door de argumenten waarnaar wordt verwezen in het advies van de Procureur des Konings te Antwerpen.

Dat eerste en aldus hoofdeden tot weigering vde precaire verblijfssituatie van verzoeker betreft.

Dat het uiteraard niet kan opgaan dat iedere aanvraag tot wettelijke samenwoning/verblijf op basis van een duurzame relatie, als een 'schijnrelatie' dient te worden aanzien, van zodra één van beide partners in een illegaal statuut verblijft.

Dat het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel inderdaad niet automatisch kan betekenen dat er sprake is van een schijnrelatie.

Dat een schijnrelatie inderdaad een relatie betreft waarbij, 'ondanks de gegeven formele toestemmingen, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de partners kennelijk niet gericht is op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel.

Dat indien alle voorliggende gegevens samen genomen bovendien met voldoende zekerheid aantonen dat de wil aanwezig is tot het bekomen van een duurzame levensgemeenschap, kan de overschrijving van de wettelijke samenwoning niet geweigerd worden omwille van het loutere feit dat de geplande wettelijke samenwoning mogelijks een oplossing biedt voor de verdere verblijfsvergunning van een van de toekomstige wettelijk samenwonende partners.

Dat om te kunnen besluiten tot een schijnrelatie derhalve tevens dient te worden aangetoond dat verzoeker en mevrouw K. (..) niet de intentie hebben om een duurzame levensgemeenschap uit te bouwen.

Dat de wettelijke omschrijving van een verboden schijnrelatie, zoals vervat in artikel 1476 quater Burgerlijk Wetboek, verder restrictief dient te worden opgevat.

Dat ten eerste de intentie van minstens één van de partners uitsluitend, gericht moet zijn op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel.

Dat ten tweede het ontbreken van de intentie om een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen manifest, aldus kennelijk moet zijn, waarbij elke vorm van twijfel zelfs in het voordeel van verzoeker dient te worden uitgelegd. Dat de precaire verblijfssituatie van verzoeker aan zich dan ook geen aanduiding vormt voor een schijnrelatie nu er wel degelijk een duurzame affectieve relatie tussen verzoeker en mevrouw K. (..) bestaat, welke de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid had dienen te onderzoeken, hetgeen zij heeft nagelaten.

Dat in de omzendbrief van de Minister van Justitie dd. 06.09.2013(B.S. dd. 23.09.2013) bovendien wordt gesteld dat dient te worden vermeden dat elke gemengde wettelijke samenwoning prima facie als verdacht wordt bestempeld en dat een 12-tal indicatoren worden aangehaald die gecombineerd een ernstige aanduiding kunnen vormen dat een schijnwettelijke samenwoning wordt beoogd.

Dat er volgens de Minister van Justitie dan ook meerdere indicatoren dienen aanwezig te zijn vooraleer er sprake kan zijn dat er een ernstige aanduiding is tot een schijnrelatie.

Dat derhalve één enkel element hoe dan ook absoluut ontoereikend is.

Dat bovendien de in de Omzendbrief aangehaalde indicatoren niet aanwezig in de relatie tussen partijen:

- Partijen verstaan mekaar en kunnen degelijk met mekaar communiceren;
- Partijen wonen niet duurzaam samen met iemand anders;
- Partijen kennen elkaars naam en nationaliteit;
- Partijen kennen elkaars verleden;
- De verklaringen omtrent de omstandigheden van de ontmoeting zijn gelijklopend;

...

Dat de Procureur des Konings te Antwerpen vooreerst verwijst naar een vreemd relatieverloop, hetgeen een aanduiding zou betreffen van een schijnrelatie.

Dat verzoeker inderdaad van jongs af aan een crush had op mevrouw K. (..), welke alsdan een onbereikbare liefde voor hem betrof, gelet op zijn minderjarigheid bij eerste ontmoeting.

Dat mevrouw K. (..) aanvankelijk afstand van verzoeker nam is dan ook allerm minst verwonderlijk.

Dat wanneer verzoeker en Mevrouw K. (..) elkaar jaren later opnieuw ontmoetten, en de heer S. (..) inmiddels was uitgegroeid tot een volwassen man, de vonk bij beiden oversloeg, doch diende noodgedwongen, omwille van de uitbraak van de coronapandemie, gedurende lange tijd, relatie op afstand te worden verder gezet.

Dat de heer S. (..) inderdaad slechts op 19 maart 2022 naar Nederland kon afreizen, met een visum voor een maand, om na terugkeer op 29 april 2022, opnieuw naar Nederland te reizen met een visum kort verblijf, op 28 juni 2022.

Dat verzoeker na deze datum besloot om zich blijvend bij mevrouw K. (..) te vestigen, nu zij het noodlottige nieuws verkreeg te zijn getroffen door borstkanker, en verzoeker niet alleen het lot niet nog meer wensten te tartten, doch mevrouw K. (..) de morele ondersteuning van verzoeker behoefde.

Dat verzoeker en mevrouw K. (...) dan ook op 12 juli 2022, na een relatie van meer dan twee jaar, een verklaring tot wettelijke samenwoning aflegden, nu zij een duurzame relatie wensten aan te gaan.

Dat de Procureur des Konings te Antwerpen verder van oordeel is dat de relatie tussen verzoeker en mevrouw K. (...) eerder snel vorderde, hetgeen nochtans evenmin als verdacht kan worden aangemerkt.

Dat verzoeker en mevrouw K. (...) welke elkaar echt graag zien en een hechte relatie wensen aan te gaan, immers slechts na een relatie van meer dan 2 jaar verklaring tot wettelijke samenwoning wensten af te leggen, hetgeen dan ook geenszins als snelle gang van zaken kan worden beschouwd. Dat verzoeker en mevrouw K. (...) immers sedert begin 2020 een relatie hebben, terwijl verklaring tot wettelijke samenwoning werd afgelegd op 12 juli 2022.

Dat verzoeker en mevrouw K. (...) verder ver uit elkaar verwijderd woonden, hetgeen de relatie bemoeilijkte, nu verzoeker en mevrouw K. (...) niet liever wensen dan alle vrije tijd tezamen te kunnen doorbrengen. Dat mevrouw K. (...) immers in België woonachtig is, terwijl verzoeker in Suriname verbleef.

Dat de Procureur des Konings verder het leeftijdsverschil tussen verzoeker en mevrouw K. (...) aanhaalt als zijnde indicatie van een schijnrelatie.

Dat nochtans dagelijks personen huwen of gaan samenwonen waartussen een leeftijdsverschil bestaat.

Dat liefde overigens niet gebonden is aan leeftijd, doch wel aan het matchen tussen twee personen.

Dat verzoeker en mevrouw K. (...) dan ook geen enkele hinder aangaande hun leeftijdsverschil ondervinden en er zich ten eerste aan ergeren dat het tussen hen bestaande leeftijdsverschil wordt aangehaald als indicatie voor een schijnrelatie.

Dat ook de zoon van mevrouw K. (...) de relatie ondersteunt.

Dat verzoeker en mevrouw K. (...) verder beiden reeds kinderen hebben uit voorgaande relatie en derhalve beiden geen kinderwens meer koesteren.

Om clichés te gebruiken: 'Wanneer een oudere Belgische man een Belgische jonge vrouw aan de haak slaat, spreekt men over een macho. Wanneer het een vrouw betreft welke een relatie wenst aan te gaan met een man in illegaal statuut, wordt het plots een schijnrelatie'.

Dat verder de beweerdde onduidelijkheid van de woonplaats van mevrouw K. (...) wordt aangehaald.

Dat mevrouw K. (...) reeds 10 jaar staat ingeschreven te Antwerpen, doch weliswaar regelmatig in Almere verblijft, nu zij aldaar nog een woning heeft, welke thans te koop wordt aangeboden.

Dat er evenwel niet aan kan worden getwijfeld dat mevrouw K. (...) haar hoofdverblijf in België heeft, alwaar verzoeker en mevrouw K. (...) ook beiden konden worden aangetroffen, evenals hun spullen, waarvan zelfs foto's werden gemaakt.

Dat de verklaringen van verzoeker en mevrouw K. (...), welke reeds meer dan 2 jaar een relatie hebben, bovendien zeer geloofwaardig zijn aangaande de liefde die zij beiden voor elkaar voelen.

Dat er overigens evenmin tegenstrijdigheden in hun verklaringen konden worden aangetroffen.

Dat verzoeker en mevrouw K. (...) immers heel wat gegevens omtrent elkaars leven, gezondheid, bezigheden en financiën konden weergeven, welke er in het kader van het hebben van een relatie wel toe doen.

Dat tenslotte de zwakke sociale positie van mevrouw wordt aangehaald; Dat mevrouw K. (...), weliswaar de nodige katjes te geselen kreeg, doch dit betekent allerm minst dat zij als een zwakke vrouw zou dienen te worden beschouwd, wel integendeel.

Dat de in het advies van de Procureur des Konings te Antwerpen aangehaalde argumenten dan ook volstrekt ontoereikend zijn nu er tussen verzoeker en mevrouw K. (...) wel degelijk een affectieve en duurzame relatie bestaat en de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid dit advies derhalve niet zomaar klakkeloos had mogen volgen, zonder zelf enig onderzoek van de voorgelegde stukken te voeren, temeer nu tegen de beslissing van de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand te Antwerpen, hoger beroep werd aangetekend.

Dat artikel 47/1, 1° verder stelt dat als ander familielid van een burger van de Unie dient te worden beschouwd:

"de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet bedoeld wordt in artikel 40bis, § 2, 2°; "

Dat artikel 47/3 §1 Vreemdelingenwet stelt:

"§ 1. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie.

Het duurzaam karakter van de relatie mag met elk passend middel worden bewezen. Bij het onderzoek naar het duurzame karakter van de relatie houdt de minister of zijn gemachtigde inzonderheid rekening met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de partners. "

Dat artikel 40bis van de Vreemdelingenwet stelt dat een duurzame en stabiele partnerrelatie is aangetoond:

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

Dat uit de bijgebrachte stukken duidelijk blijkt dat verzoeker thans reeds meer dan drie jaar een relatie onderhoudt met diens partner, hetgeen inderdaad enerzijds blijkt uit de voorgelegde foto's, doch tevens uit de verklaringen opgesteld door derden, briefwisseling welke aan elkaar werd verzonden, en anderzijds uit het feit dat verzoeker en diens partner sedert 27 September 2022 officieel samenwonen;

Dat verzoeker inderdaad officieel staat ingeschreven op hetzelfde adres als Mevrouw K. (...), teneinde tezamen, als gezin een toekomst op te bouwen.

Dat de inschrijving op het zelfde adres vanzelfsprekend aantoonst dat verzoeker en diens partner een relatie onderhouden en meer nog, dat deze relatie ook duurzaam is, nu zij reeds meer dan drie jaar lang standhoudt.

Dat de neergelegde stukken dan ook aantonen dat verzoeker en diens partner reeds langdurig een relatie onderhouden.

Dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid bij het nemen van haar beslissing bovendien alle voorgelegde documenten dient te beoordelen.

Dat verzoeker uiteraard niet van iedere dag van zijn verblijf een document of bewijsstuk kan voorleggen, wat evenmin, gelet op onredelijkheid, van verzoeker kan verwacht worden.

Dat uit artikel 47/3 §1 Vreemdelingenwet blijkt dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid rekening dient te houden met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen partner, hetgeen zij in casu, zonder twijfel na laten.

Dat verzoeker dan ook wel degelijk stukken voorlegt waaruit blijkt dat hij sedert enkele jaren een affectieve relatie onderhoudt met mevrouw K. (...).

Dat verzoeker dan ook overduidelijk aantoonst dat hij en mevrouw K. (...) een affectieve en duurzame relatie onderhouden;

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie en Asielbeleid dan ook een foutieve beoordeling van de voorgelegde stukken maakt en meer nog deze zelfs totaal negeert.

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid dan ook bij het nemen van diens beslissing niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, deze niet correct heeft beoordeeld en derhalve een onredelijke beslissing heeft getroffen.

Dat de bestreden beslissingen dan ook niet of althans onvoldoende met redenen zijn omkleed en niet in alle redelijkheid werd genomen."

2.2. De in artikel 62, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing geeft duidelijk de determinerende motieven weer op grond waarvan zij is genomen. In de motivering van de bestreden weigeringsbeslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name de artikelen 47/1, 1° en 47/3 van de vreemdelingenwet, en wordt vervolgens geduid dat verzoekende partij aan de hand van de door haar voorgelegde bewijsstukken niet afdoende heeft aangetoond een duurzame feitelijke relatie te onderhouden met de referentiepersoon. Verwerende partij wijst erop dat op 22 november 2022 het parket een negatief advies gaf inzake de registratie van de wettelijke samenwoning tussen de betrokkenen, omdat de intentie van minstens één van de partners kennelijk enkel gericht is op het verwerven van een verblijfsrechtelijk voordeel. Zij motiveert dat de voorgelegde stukken geen afbreuk doen aan de gedane vaststellingen met betrekking tot de schijnrelatie. De samenwoning toont volgens verwerende partij ook onvoldoende het bestaan van een duurzame relatie aan.

Verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt de voorziene motivering haar niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103)

Een schending van de formele motiveringsplicht of van artikel 62, § 2 van de vreemdelingenwet of de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

2.3. Waar verzoekende partij de bestreden weigeringsbeslissing inhoudelijk bekritiseert, wordt het middel onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

2.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid verder de verplichting op om haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.5. De bestreden weigeringsbeslissing is genomen in antwoord op de verblijfsaanvraag die verzoekende partij had ingediend als *“ander familielid”* van een burger van de Europese Unie zoals bedoeld in artikel 47/1, 1° van de vreemdelingenwet, met name als feitelijke partner van een Nederlandse vrouw die in België verblijft. Met toepassing van de artikelen 47/1, 1° en 47/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekende partij het verblijf van meer dan drie maanden geweigerd. De ingeroepen beginselen van behoorlijk bestuur worden dan ook onderzocht in het licht van de toepassing van de voormelde wetsbepalingen.

Artikel 47/1, 1° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd :

1° de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet bedoeld wordt in artikel 40bis, § 2, 2°”.

Artikel 47/3, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt verder:

“De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie.

Het duurzaam karakter van de relatie mag met elk passend middel worden bewezen.

Bij het onderzoek naar het duurzame karakter van de relatie houdt de minister of zijn gemachtigde inzonderheid rekening met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de partners.”

Uit de bovenstaande bepalingen komt duidelijk naar voor dat de derdelander, om in aanmerking te komen voor een verblijf van meer dan drie maanden als feitelijk partner van een Unieburger die niet wordt bedoeld in artikel 40bis, § 2, 2° van de vreemdelingenwet, dient aan te tonen dat hij een duurzame relatie heeft met de partner bij wie hij zich wil voegen of die hij begeleidt. Het is duidelijk dat de bewijslast ter zake berust bij de aanvrager. Hij mag het duurzaam karakter van de relatie bewijzen met elk passend middel. Bij het onderzoek naar het duurzaam karakter van de relatie moet verwerende partij rekening houden met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de partners. Het komt dan ook toe aan de minister of zijn gemachtigde om na te gaan of de derdelander gegevens naar voor brengt waaruit kan blijken dat er sprake is van voldoende intense en stabiele banden tussen hem en zijn partner die ook reeds een enige tijd bestaan (cf. *“de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen partners”* zoals bepaald in artikel 47/3, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet) derwijze dat een *“deugdelijk bewezen duurzame relatie”* in de zin van artikel 47/1, 1° van de vreemdelingenwet voorligt.

2.6. Met haar aanvraag wenste verzoekende partij aan te tonen dat zij een duurzame relatie heeft met de Nederlandse K.J.E., die verblijft in België. In de bestreden weigeringsbeslissing heeft verwerende partij evenwel geoordeeld dat verzoekende partij onvoldoende heeft bewezen een duurzame relatie te hebben met deze Nederlandse onderdaan. De concrete motieven werden reeds weergegeven.

Verzoekende partij tracht aan de hand van het bepaalde in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet aan te tonen dat verwerende partij ten onrechte geen duurzame relatie tussen haar en de referentiepersoon heeft aanvaard. Zij betoogt onder meer dat zij al drie jaar een relatie onderhoudt met haar partner en zij al sinds 27 september 2022 officieel samenwonen.

Artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

[...]

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen :

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

[...]”.

De Raad benadrukt dat deze wetsbepaling handelt over een familielid dat wettelijk samenwonend is met een Unieburger in België. Het betreft met andere woorden situaties waarin de wettelijke samenwoning is geregistreerd in de registers en waarbij dus kan worden aangenomen dat deze oprechte doeleinden nastreeft, en niet louter is gericht op het verwerven van een verblijfsrechtelijk voordeel. In het voorliggende geval is de wettelijke samenwoning van verzoekende partij en de referentiepersoon evenwel zeer recent nog geweigerd, omdat blijkt dat, na negatief advies van het parket, de beoogde wettelijke samenwoning niet was gericht op het aangaan van een duurzame verbintenis tussen partners maar enkel op het verwerven van een verblijfsrecht. Nu verzoekende partij niet wettelijk samenwonend is met de referentiepersoon, en zij bijgevolg geen familielid is in de zin van artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet, blijkt niet dat zij dienstig kan verwijzen naar de in deze bepaling vervatte voorwaarden, die zijn opgesteld onder de premisse dat er sprake is van een geregistreerde wettelijke samenwoning in België, wat in de voorliggende zaak niet het geval is.

Verzoekende partij diende haar aanvraag in met toepassing van artikel 47/1, 1° van de vreemdelingenwet, zodat enkel de in deze bepaling vervatte voorwaarden aan de orde zijn en het bestuur de voorgelegde stukken enkel hieraan diende te toetsten, en niet aan artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet.

In artikel 47/1, 1° van de vreemdelingenwet wordt ook gesteld dat het gaat om “*de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet bedoeld wordt in artikel 40bis, § 2, 2°*”.

2.7. Verzoekende partij verwijst verder naar de stukken die zij heeft voorgelegd bij haar aanvraag en betwist dat zij aan de hand van deze stukken niet heeft aangetoond dat er sprake is van een affectieve en duurzame relatie. Zij stelt dat zij reeds sinds 27 september 2022 officieel samenwoont met de referentiepersoon en dat uit de voorgelegde foto's, getuigenverklaringen en briefwisseling afdoende blijkt dat zij al meer dan drie jaar een relatie onderhoudt met de referentiepersoon. Zij stelt nog dat de samenwoonst op hetzelfde adres vanzelfsprekend aantoonde dat er sprake is van een duurzame relatie. De voorgelegde stukken tonen volgens haar de duurzaamheid van de relatie aan. Zij houdt voor dat de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de relatie niet in rekening zijn gebracht.

2.8. De Raad stelt vast dat verzoekende partij volledig voorbijgaat aan het motief in de bestreden weigeringsbeslissing dat er een negatief advies van het parket voorlag inzake de eerder voorgenomen wettelijke samenwoning waaruit blijkt dat er ernstige aanwijzingen zijn van een schijnrelatie. De bij de aanvraag voorgelegde stavingstukken die alsnog het bestaan van een naar behoren bewezen duurzame relatie zouden moeten aantonen, handelen hoofdzakelijk over dezelfde periode die ook voorlag bij het parket en de ambtenaar van de burgerlijke stand. Verzoekende partij maakt met haar betoog niet aannemelijk dat het gelet op de eerdere weigering van registratie van de wettelijke samenwoning kennelijk

onredelijk is van verwerende partij om te stellen dat: *“Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt dat betrokkene en/of de referentiepersoon niet de intentie heeft om een duurzame “affectieve” levensgemeenschap op te bouwen met zijn partner. Gezien betrokkene en de referentiepersoon dienaangaande niet geloofwaardig waren als koppel binnen het kader van de wettelijke samenwoning, zijn ze dat evenmin als feitelijke partners. Betrokkenen misbruiken de procedure van feitelijke partnerschap louter om, via een andere weg, een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen, dit tegen de finaliteit van de vreemdelingenwet in.*

In het kader van de huidige aanvraag doen de voorgelegde documenten (ongedateerde foto's, verzekeringen, inkomsten, chatgespreken, ...) geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat betrokkene op 27.09.2022 werd gedomicilieerd op het adres van de referentiepersoon in België. Echter, een gezamenlijke verblijfsplaats op zich is geen afdoende bewijs van een oprechte affectieve relatie met een duurzaam karakter.”

In zoverre verzoekende partij met haar uiteenzetting het motief betwist dat de voorgelegde stukken onvoldoende kunnen overtuigen dat, rekening houdend met de eerdere vaststelling van een schijnrelatie, alsnog sprake is van een duurzame relatie tussen partners, merkt de Raad allereerst op dat verzoekende partij op zich niet aangeeft dat een door haar voorgelegd stuk of gegeven ten onrechte niet in rekening is gebracht. Verzoekende partij geeft verder weliswaar aan de voorgelegde stukken anders te beoordelen, maar maakt met haar uiteenzetting niet concreet aannemelijk dat de hieromtrent gedane beoordeling uitgaat van incorrecte feitelijke gegevens, getuigt van een onzorgvuldig onderzoek of kennelijk onredelijk is. Het is geenszins incorrect of kennelijk onredelijk om te stellen dat het enkele gegeven van een samenwoning niet noodzakelijk wijst op het bestaan van een (duurzame) relatie of alleszins niet volstaat om hiertoe te besluiten, zeker indien blijkt dat de registratie van de wettelijke samenwoning eerder werd geweigerd omdat deze enkel een verblijfsrechtelijk voordeel beoogt.

Waar verzoekende partij betoogt dat zij beroep heeft aangetekend tegen de weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand, wijst de Raad erop dat de omstandigheid dat de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand van 24 november 2022 het voorwerp uitmaakt van een beroep bij de burgerlijke rechter op zich niet impliceert dat deze beslissing onwettig is. Integendeel, een bestuurlijke beslissing is bekleed met een vermoeden van wettigheid (cf. RvS 23 oktober 2014, nr. 228.901). Daarenboven blijkt uit de actualisering door de verwerende partij overgemaakt op 19 oktober 2023 aan de Raad dat het beroep door de Familierechtbank van Antwerpen bij vonnis van 29 juni 2023 ongegrond werd bevonden. Ter terechtzitting wijst de verzoekende partij er wel op dat zij beroep heeft aangetekend tegen voormeld vonnis maar dit gegeven doet geen afbreuk aan voorgaande vaststelling dat de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand, gesteund op het negatief advies van het parket, nog steeds in het rechtsverkeer aanwezig is en vermoed wordt wettig te zijn.

Verzoekende partij houdt voorts voor dat de hoofdreden tot weigering haar preciaire verblijfssituatie betreft. Zij kan hierin evenwel niet worden gevolgd. Uit lezing van de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat dit slechts één element is van de vele elementen die tot de conclusie geleid hebben dat verzoekende partij en/of de referentiepersoon niet de intentie heeft/hebben om een duurzame “affectieve” levensgemeenschap op te bouwen en dat zij de procedure van feitelijk partnerschap misbruikt om via deze weg alsnog een verblijfsrecht te bekomen. Uit lezing van de bestreden beslissing kan, anders dan wat verzoekende partij voorhoudt, geenszins blijken als zou de verwerende partij iedere aanvraag in kader van een wettelijke samenwoning of op basis van een duurzame relatie weigeren wanneer één van de partners illegaal op het grondgebied verblijft. De Raad wijst er daarbij op dat de motieven die tot het besluit van de verwerende partij hebben geleid in hun geheel moeten gelezen worden. Waar één motief afzonderlijk niet zal volstaan om het besluit te schragen, is dat anders wanneer alle motieven samen gelezen worden. Het loutere gegeven voorts dat verzoekende partij en de referentiepersoon met elkaar kunnen communiceren, niet duurzaam met iemand anders samenwonen, en elkaars naam en nationaliteit kennen, houdt ook geenszins in dat uit de vaststellingen die naar voren zijn gekomen naar aanleiding van het onderzoek door het parket, niet in redelijkheid kan besloten worden dat het gaat om een schijnrelatie. Het is de samenloop van verschillende elementen die afdoende doen besluiten dat er sprake is van een schijnrelatie, meer bepaald het verblijfsvoordeel voor verzoekende partij, het vreemde relatieverloop, het zeer grote leeftijdsverschil, de onduidelijkheid over de woonplaats, verschillende tegenstrijdigheden, onwetendheden over elkaar, de zwakke sociale positie van de referentiepersoon, onvoldoende bewijzen wat betreft de relatie alsook het feit dat de referentiepersoon nog nooit echt een gesprek gehad heeft met de kinderen van verzoekende partij terwijl het wel belangrijk is dat zij met de kinderen overeenkomt als verzoekende partij ze naar Europa wil halen. Waar verzoekende partij voorts een andere visie heeft op haar relatieverloop met de referentiepersoon en in wezen slechts herhaalt wat ook werd meegedeeld tijdens het gehoor bij de politie, slaagt zij er geenszins in afbreuk te doen aan de vaststellingen die geleid

hebben tot het besluit dat het om een vreemd relatieverloop gaat en gekenmerkt wordt door een snelle gang van zaken. Verzoekende partij wijst erop dat pas na twee jaar relatie een verklaring van wettelijke samenwoning werd afgelegd, maar zij gaat er met dergelijk betoog aan voorbij dat werd vastgesteld dat zij elkaar jaren niet meer gezien hadden en amper enkele maanden nadat ze elkaar terugzagen een wettelijke samenwoning afsloten. Dergelijke vaststelling maakt een pertinent gegeven uit in de beoordeling van de oprechtheid van de relatie. Ook waar de verzoekende partij nog stelt dat er dagelijks mensen huwen of samenwonen waartussen een leeftijdsverschil bestaat, benadrukt de Raad nogmaals dat – waar dit enkele gegeven op zich mogelijks niet leidt tot het besluit dat het om een schijnrelatie gaat – dit gegeven samen met de andere vaststellingen zoals weergegeven in de bestreden beslissing niet kennelijk onredelijk doet besluiten dat het *in casu* een schijnrelatie betreft. Verzoekende partij benadrukt voorts dat de referentiepersoon haar hoofdverblijfplaats in België heeft en dat zij ook beiden konden worden aangetroffen, maar zij gaat daarmee voorbij aan de vaststellingen dat: “tijdens een onaangekondigde woonstcontrole op het adres van mevrouw op 15 september 2022 wordt enkel de zoon van mevrouw A. M. (...) aangetroffen. Hij zegt dat zijn moeder en meneer in Nederland zijn. Hij is erg zenuwachtig. De burens verklaren dat er enkel een jongeman zou wonen, geen koppel. Tijdens een nieuwe controle op 24 september 2022 worden meneer en mevrouw wel aangetroffen. Tijdens de controle kan niet met zekerheid worden vastgesteld dat meneer en mevrouw samenwonen op dit adres. Er wordt geen vuile kledij aangetroffen en de andere kledij en schoenen liggen door elkaar en in plastic opbergboxen. Beiden verklaren dat mevrouw vaak naar Nederland gaat. Mevrouw heeft een woning in Almere waar haar neef staat ingeschreven. De woning staat te koop en wanneer de makelaar meldt dat er geïnteresseerd zijn gaat mevrouw naar Almere om zelf de bezichtigen te doen. Soms blijft ze er enkele dagen. Na de operatie is ze ook een week naar Almere gegaan voor de rust. Toen meneer in maart 2022 naar Europa kwam verbleef hij een maand bij mevrouw in Almere. Ten tijde van de eerste woonstcontrole op 15 september waren beiden in Nederland, mevrouw in haar woning in Almere, en meneer bij familie” (eigen onderlijning). In tegenstelling voorts tot wat verzoekende partij voorhoudt, zitten er wel degelijk tegenstrijdigheden alsook onwetendheden in het relaas: *“Tegenstrijdigheden: meneer spreekt maar over 1 visumaanvraag en pas wanneer wordt verder gevraagd noemt hij in totaal 3 visumaanvragen terwijl hij er volgens DVZ 5 indiende. Meneer zegt dat hij op 28 juni 2022 door mevrouw en haar zoon werd opgehaald op de luchthaven van Schiphol. Ze maakten een tussenstop van 2-3 uur op haar adres in Almere om spullen van mevrouw (kledij) op te halen omdat ze op 6 juli 2022 werd opgenomen in het ziekenhuis voor een operatie wegens borstkanker. Er lag nog kledij van mevrouw in Almere omdat ze in Antwerpen geen wasmachine hebben en ze hun was in Almere doen. Mevrouw verklaart dat ze met haar zoon meneer ging ophalen in Schiphol en doorreden naar Almere waar ze tegen 12u aankwamen. Mevrouw zegt dat ze haar was in de wasserette doet in België of haar was meeneemt als ze naar Almere rijdt. Op de vragenlijst staat ingevuld dat ze terug met elkaar in contact kwamen in januari 2019, meneer vertelde tijdens het interview dat het in juni 2019 was, maar tijdens het politieverhoor zegt hij dat het in november 2019 was. Meneer zegt als reden voor de breuk dat er in de relatie dat er spanningen waren omwille van zijn vorige relatie. Mevrouw verklaart dat ze druk op meneer legde om naar Europa te komen en er spanningen waren omdat hij jaloers was. Mevrouw verklaart dat er een breuk was in hun relatie van juli 2021 tot december 2021 terwijl meneer zegt dat er een breuk van ongeveer 1 jaar was in 2019-2020. Meneer zegt dat ze elkaar niet gezien hebben toen hij in 2019 in Nederland was omdat ze geen contact hadden door een breuk in de relatie. Mevrouw zegt dat ze toen nog geen relatie hadden. Beiden geven andere redenen op voor de relatiebreuken van meneer met de moeders van zijn kinderen. Meneer verklaart dat ze de zaterdag voor het politieverhoor gingen winkelen in Antwerpen. Hij loopt ook elke dag. Mevrouw zegt dat ze het hele weekend thuis bleven. Ze zouden gaan lopen maar het was slecht weer. Meneer ontkent dat hij reeds met mevrouw of de moeders van zijn 2 kinderen heeft gesproken over hun eventuele komst naar Europa. Mevrouw zegt dat ze reeds tijdens hun lange afstandsrelatie tegen hem gezegd heeft dat ze het niet ziet zitten om een tweede moeder te zijn voor zijn kinderen. Ze mogen op vakantie komen, maar niet permanent hier komen wonen. Meneer zegt dat hij in Suriname ontslag heeft genomen, maar volgens mevrouw is hij nog in dienst (buiten bezwaar) maar moet hij na een periode wel ontslag nemen. Zowel meneer als mevrouw zeggen dat meneer niet mee mag naar Almere wanneer mevrouw een bezichting heeft. maar tijdens de controle op 15 september 2022 was meneer wel in Nederland geven ze beiden toe. Mevrouw zegt dat ze ook al samen een weekje in Almere waren om tot rust te komen voor ze met de volgende bestraling begonnen. Meneer zegt dat de neef van mevrouw geen huishuur betaalt in Almere maar mevrouw zegt dat haar neef wel 600 euro betaalt voor de woningkosten.*

• *Onwetendheden: mevrouw heeft de nicht die garant stond voor het laatste visum van meneer nog nooit ontmoet en kent ook de andere garanten niet. Meneer is niet goed op de hoogte van het relatieverleden van mevrouw.”* Dat zij wel degelijk bepaalde zaken over elkaar weten, doet aan deze vaststellingen geen afbreuk. Ook waar verzoekende partij betwist nog een kinderwens te hebben en dat de referentiepersoon in een sociaal zwakke positie zou zitten, slaagt zij er geenszins in met dergelijk betoog het besluit dat het om een schijnrelatie gaat en dat gebaseerd is op diverse vaststellingen, onderuit te halen.

Verzoekende partij geeft in wezen louter aan dat zij de voorgelegde stukken anders beoordeelt dan het bestuur, in de zin dat zij van mening is dat hieruit wel een duurzame relatie blijkt, maar het louter aangeven dat men een andere mening is toegedaan kan niet volstaan om enig onzorgvuldig of kennelijk onredelijk handelen van het bestuur aan te tonen. Door aan te geven dat, rekening houdend met de eerdere vaststelling van een schijnrelatie door het parket (en de ambtenaar van de burgerlijke stand inzake de procedure tot wettelijke samenwoning), de voorgelegde stukken het duurzaam karakter van de relatie niet, minstens onvoldoende, aantonen, blijkt niet dat verwerende partij het vereiste onderzoek naar het duurzaam karakter niet heeft gevoerd. Verzoekende partij toont niet aan dat enig aspect inzake de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden met de referentiepersoon ten onrechte niet in rekening is gebracht.

Verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat met enig relevant gegeven uit haar aanvraag ten onrechte geen rekening is gehouden of dat de voorgelegde stukken foutief zijn beoordeeld. Haar uiteenzetting laat niet toe om te besluiten dat de bestreden weigeringsbeslissing is genomen op grond van onjuiste feitelijke gegevens of op onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze.

2.9. Een schending van de materiële motiveringsplicht of van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aannemelijk gemaakt.

2.10. Verzoekende partij wijst in de hoofding van haar middel nog op een schending van artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit. Op geen enkele wijze licht zij evenwel toe op welke wijze verwerende partij door het nemen van de bestreden beslissing dit artikel heeft geschonden. Dit onderdeel van het middel is, bij gebrek aan de vereiste toelichting, onontvankelijk.

2.11. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. DE MUYLDER